

Құралай
ОМАР

Мендегі
үнсіздік

Құралай ОМАР

МЕҢДЕГІ ҮНСІЗДІК

Өлеңдер

ХАНТӘЦІРІ
баспасы
Алматы
2014

УДК 821. 512. 122
ББК 84 (5 Қаз) - 44
О-58

*Қазақстан Республикасы Мәдениет министрлігі
«Әдебиеттің әлеуметтік маңызды түрлерін басып шығару»
бағдарламасы бойынша жарық көрді*

ОМАР Қ.
О-58 МЕНДЕГІ ҮНСІЗДІК. Өлеңдер/ Қ.Омар.
– Алматы, «Хантәңірі», 2014. – 108 бет.

ISBN 978-601-03-0270-9

*Жинаққа ақын жүрегінің түкпірінде жатқан сарғайған
сағыныш пен мөддір сезімге толы нәзік жырлары енген.*

УДК 821. 512. 122
ББК 84(5 Қаз) - 44

ISBN 978-601-03-0270-9

© «Хантәңірі», 2014

* * *

Жолымды бөгеді, білмеймін, неше ырым?
Өзіме тиді-ау қырсығым, кесірім.
Айтылмай не мұңым, не сырым,
Телефон көзімнің жасына тұншықты.
Сіздегі үнсіздік — ақталу,
Мендегі үнсіздік — кешірім.

Солай-ау шамасы...
Жазмыштың жазуы —
Маңдайға сызғанға көндігу, бағыну.
Тыныштық тағы өлді ауыр дем арқалап,
Сіздегі күрсініс — жалғыздық,
Мендегі күрсініс — сағыну.

Аязға, мұзға да бергісіз,
Жүрекке сұп-суық ерді сыз.
Толқындар жеткізген үніңіз жауратты.
Сіздегі салқындық — үмітті жылату,
Мендегі салқындық... белгісіз...

* * *

Шамын жағып, жарқ-жүрқ етіп көзді
алдайды Астанам.

Жатсынамын, жүдетеді жалдап
алған баспанам.

Көше кезген аяқтарым, жел
тербеген шаштарым,
Мүлкіндей боп көрінеді басқаның.

Қала шуын көкірегіме жеткізетін құлағым,
Шынымен-ақ менікі ме?
Жанарымнан сұрадым.

Түніменен жаңа жырдың сөздерін
hәм жолдарын
Жазып берер жүрегім мен қолдарым,

Менікі емес сияқтанып жүремін,
Солай бәлкім, тек бір нәрсе білемін:

Өлең ғана өзімдікі, қалғанын
Елу жылға Тәңірден жалға сұрап алғанмын.

* * *

Жеткізбей арманыма іркеді күн,
Сағыныш торлап жанды, бүркеді мұң.
Жанарым мөлдір тамшы төккенінде
Жүрегін орамал қып сүртеді кім...
сенен басқа.

Сөздерің сенің ғана жылытады,
Көңілдің өзіңе аян сыры тағы.
Күнтізбе бетін санап отырамын,
Жылжымай ол да дымды құрытады.

Сергелдеңге салады күнім, түнім.
Уысында уақыттың үгітілдім.
Күтуден талып кетті қарашығым,
Көзінен өпші келіп үмітімнің.

* * *

Жол неткен бұралаң,
Жолыға алмадым.
Өзімді күн сайын алдадым
Келер деп,
Жанымды бақытқа бөлер деп.
Содан соң... тістелді бармағым.
Көтере алам ба салмағын?
Мың батпан сағыныш, күдік пен үмітті...
Түсімде жолығып, өңімде жете алмай
Жүргенім жігерді үгітті.

Іздедім...
Көшелер... халді ұқпас біздегі
«Күдерді үз» деді.
Тек жаңбыр аймалап жүзімді
Мен болсам, өзіңді өлгенше күтетін
Жапырақ боп кеттім күздегі.

* * *

Жүдедім...

Сағыныш әнін сап жүрегім.

Жаныңа жете алмай, таң алды

Түсімде жолығып жүремін

Үнемі.

Білемін,

Сенде де осы күй, жарығым,

Хаттарың... сезімің мөлдіреп,

Телефон пернесін сүюмен саусағың

Тересің әрібін.

Жаныңның жұпары әр сөзден сезіліп,

Жылынам...

Қиялда кезігіп.

Содан соң сен жайлы тәп-тәтті түс көрем

Көз іліп.

* * *

Тырналды тағы аузы жараның,
Өткелден қалдым өте алмай.
Өз жүрегіме батып барамын,
Жағалауыма жете алмай.

Асау толқындар ұрып жанымды,
Түншықтым кермек жасыма.
Желдерден естіп мұңлы әнімді,
Жетпейсің неге қасыма?

Тағдырым енді артады нені?
Қажыдым мұңнан... арыдым.
Түпсіз тұңғық тартады мені,
Қолыңды созшы, жарығым.

* * *

Неге сенен алыспын?
Сағынышқа шарпылып,
Түні бойы өз-өзіммен алыстым.
Түпсізіне сүңгітіп ең қиялдың,
Сыйлаймын деп бір бөлшегін ғарыштың.

Енді неге...
Неге сенен жырақпын?
Күрсіндіріп күп-күрең күн,
Өксітеді жылап түн.
Арманыма қанат байлап
Құс жолымен самғап ем.
Құлаттың.

Күз бояған жапырақтай
Жерге келіп жығылдым.
Қолыңа алып аялашы...
Сенен өзге жылыта алмас
Жас жауратқан жанымды...
Ұғындым.

Тағы да мұңымды төгемін.
Не үшін жылаймын?
Білмеймін себебін.
Еңсемді езгенде өксіктің салмағы
Өзің кеп жұбатсаң деп едім.

Жоқсың сен... көнемін,
Жазмыш қой... көңілдің дегені болмаған.
Хат жазып жіберші...
Халімді сұрасаң, жетеді сол маған.

Үйренгем өзіңсіз өмірге —
Үнсіздік ұғады жанымды,
Қара түн сүртеді жасымды.
...Дәрменсіз екенмін,
Жанамын, күйемін...
Неліктен өзіңнің алдыңда иемін
Тәңірден өзеге имеген басымды?

Көз жасымнан дымқыл тартқан күз демі,
Халімізден хабарсыз-ау біздегі.
Сен келердей терезеге қадалып,
Қарашығым неге сені іздеді?

Өмір неге бізді осылай сынайды?
Бөлмеде мен, далада күз жылайды.
Үмітімдей жүрегімнен үзілген,
Жанды ауыртып, жапырақтар құлайды.

Жанарымда дірдектейді дана күз,
Жетім көңіл, жоқ сияқты панамыз.
Адасатын бір-бірінен жел тұрса,
Біз екеуіміз жапырақтар ғанамыз.

КҮЗ

1

Қабағы түскен сары күз,
Халіңіз қалай, халіңіз?
Жайымды несін сұрайсыз,
Жаншылып жатыр жанымыз.
Тағдырдың тиіп салқыны
Тұмауратқанбыз бәріміз.
Дертімді менің емдеуге
Табылар ма екен дәріңіз?

Өзімнен өзім үркідім,
Ауырлап кетті кірпігім.
Дәрменім жетпей, жүректің
Жамай алмадым жыртығын.
Тұманда қалған қалпымның
Ішінде дауыл, сырты — күн.
Сап-сары мұңды қайың боп
Санадан келді сілкігім.

Сағыныш жұтқан сары күз,
Халіміз осы, халіміз.

2

Аялдаңызшы, тоқтаңыз.
«Жаз өткен» — дейсіз, — «жоқ тамыз».
Жапырақтарды жел жұтқан,
Менімен бірге жоқтаңыз.
Мұңыма ортақ мұнар күз,
Тоқтасаңызшы, тоқтаңыз.

Көңілі күннің түспейді,
Үшса да кетіп құс мейлі.
Қаңтардың ертең аязы
Жүректі келіп тістейді.
Тоңдырып алып, содан соң
«Тағдыр дегенің — түс» дейді.

Келеді бәрін түзегім,
Айта аласыз ба сіз емін?
Сізбенен жаны туыстас,
Сарғайып жүрген қыз едім.

* * *

Тағдыр бәлкім ендігі сәт
Мұңдарымды шаттықпен алмастырар?³
Жапырағы жер құшқан тал-теректер
Аппақ жаулық жамылып,
Күздің әнін басқаша жалғастырар.
Армандарым сияқты кіршіксіз, пәк,
Жерге аман жеттің бе, алғашқы қар?

Жауа түсші, ақ қарым,
Аспан жасын тыймасын.
Аяз қысып, мейлі, мейлі қинасын.
Мұзды ерітіп, тасты да балқытатын
Жүрегімде бір сезім бар,
Көңілімде күдік емес, күй басым...
Асығамын соған қарай,
Бақытыма жетер жолда
аппақ ұлпа — үмітіңді сыйлашы.

* * *

Неліктен жетпеді үнім?
Келеріне сенсем де көктемімнің,
Бүгін жүрек жабырқау, көктеді мұң.
Өзіңді күтер жанның бар екенін
Ұмытып жүргеніңе өкпелімін.

Хабарсызсың, бармады хаттарым да,
Себеп тауып белгілі ақтарым да.
Саған деген сырымды айға ақтарып,
Қағазға жасым төгіп жатқанымда

Жұбатшы кеп.
Күткенім осы дейін.
Күн сәулесін көзіме көшірейін.
Жалт-жұлт еткен бақытты уыстап ап,
Күлімдейін, тағы да кешірейін.

* * *

Тыншымадым,
Түйсігімді тістелеп шымшыма мұң.
Хат жазысқан тәп-тәтті сәттерді аңсап,
Еріксіз өксігіме тұншығамын.

Амалымның
Жоқтығынан жүзіме жамалды мұң.
Сағындым ғой, сағындым, еріңмен
Жасын сүртіп берсеңші жанарымның.

Біледі не?
Жете алмай жүрген жанмын тілегіне.
Мына аяз жауратты, жылытсаңшы
Жүрегімді орап ап жүрегіңе.

* * *

Күйдірді өксік өзекті,
Хатыңды күтіп қалжырап кеттім кезекті.
Өлеңімде емес, өмірімде болшы, жарығым,
Жалғыздығым әбден мезі етті.

Сергелдең сәттер өзіңді ойлап сенделген,
Шыға алмай жүрмін шырмалып қалып шеңгелден.
Қанатым сынып, құлап барамын құлдилап,
Жолығып қалып, жарамды жазып емдер ме ең?

Қансырап көңіл, асқынып дертім үдепті.
Қайдасың, жаным? Өзіңсіз өмір жүдетті.
Алақаныңа сап, әдилеп бір сәт жұбатшы
Тек сені сүйер жүректі.

* * *

Сезіліп сырлы сөзімнен демім,
Бақытым жалғыз өзіңмен дедім.
Үңілсең егер көретін едің
Өзіңді ғана көзімнен менің.

Өшпейді мәңгі үміт — шырағым,
Ұмытшы мұңды, ұмытшы бәрін.
Өзіңсіз өксіп, жаураған жанды
Жүрегіңе орап жылытшы, жаным.

Күтемін десем жанарым талмай,
Неліктен мұңға жамалын малды ай?
Сағындым сені, сағындым, жаным,
Төзімім кеміп, амалым қалмай.

Жылжымас сәтке өкпелі екенмін,
Уақытты бекер сөккен екенмін.
Жолығыр болсақ ұғатын едің
Жүректе әлі көктем екенін.

Ұмыта алмаймын,
Ұмыта алмайсың, соны ұқтым.
Сен жайлы тәп-тәтті түс көріп,
Аспанға жорыттым.
Сағынып жүрсің бе, бейнемді серік қып,
Бал сәтке ынтығып, келді ме жолыққың?

Тоңыппын,
Жүректі мұз қарып...
Бар емім
Өзіңсің,
Және де тек сенің сәлемің.
Өмірде алыссың, қиялда қауышып,
Кеземіз мөп-мөлдір арманның әлемін.

Әлегін
Сезімнің түсініп,
Дәл сендей сүйе алмас мені ешкім.
Санамнан бір сәт те шықпайсың,
Ойыңнан кетпейтін елеспін.
Тәңірім о баста сыңар қып жаратқан,
Сеземін,
Сен бөтен емессің.

Өз-өзіммен күні бойы егесем,
Іште — дауыл, сыртта көктем демесең.
Тыныш жатқан жүрегімді тулатып,
Сабырымды ұрлап кеттің неге сен?

Сезімімнің тартып жүрмін азабын,
Сенсіз күндер бекер екен, қаза — күн.
Саусақтарым телефонның пернесін
Сүйіп жатып, тағы да хат жазамын:
«Ғашық болып қалдым саған, кешірші...»